

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань
гуманітарної та інформаційної політики
(в режимі відеоконференції)

6 жовтня 2021 року

ПОТУРАЄВ М.Р. Доброго дня, шановні колеги! Кворум у нас є. Єдине, що я навіть в окулярах погано бачу, але маємо мати зв'язок з паном Кабановим, і з пані Богуцькою. Миколи Леонідовича поки я не бачу, пані Софію поки не бачу. Олександрє Рафкатовичу, а ви є?

ФЕДИНА С.Р. Софія Федина на місті.

ПОТУРАЄВ М.Р. О, пані Софіє, вибачте, радий вас бачити.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях є.

ПОТУРАЄВ М.Р. Андрію, вітаю. Добре, кворум є.

Шановні колеги, вам розданий порядок денний. Я одразу хочу повідомити про декілька речей. Я сьогодні з вибаченнями прошу нас попрацювати в трохи такому обмеженому графіку, бо маю взяти участь у заходах щодо 80-ї річниці трагедії в Бабиному Яру. І не лише через це. Я сподіваюсь, що ми закінчимо о 16-й годині. Я просто більше не зможу приділити сьогодні часу. Але також і через те, що у нас деякі питання не до кінця підготовлені. Ми сподівались, що ми встигнемо, але не все встигли.

Тому я питання друге – законопроект 5546 авторства Олександра Федієнка... Не було у нас підкомітету, ми не встигли його провести, а питання важливе: це, ви знаєте, стара історія, як нам забезпечити в прифронтових районах доступ до українського телебачення в кабельних

мережах. Питання непросте, цей закон може бути частиною рішення, але його треба все ж таки більш уважно відпрацювати на підкомітеті. Тому, з вашого дозволу, моя пропозиція: питання друге сьогодні зняти з розгляду.

І питання шосте, це законопроект 5756... І 5755 я просив би теж Миколу Леонідовича відпрацювати їх на підкомітеті. *(Шум)* Ні, це шосте і сьоме, Павле Миколайовичу, це обидва Тістика, вони ж пов'язані. Я чому, Микола Леонідович? Тому що ми мали попередню дискусію, я хотів би, щоб ви організували більш ширшу, тому що там йдеться про гроші, які сьогодні використовуються місцевими громадами. Ми ж тут всі поза залежністю від партійної приналежності підтримуємо місцеві громади. Тобто ідея законопроектів сама по собі цікава, але я особисто, наприклад, не переконаний, що це треба якраз централізувати. Хоча у автора, у пана Ростислава, ми з ним мали спілкування з цього приводу, там є якраз ідея, щоб все ж таки це залишати в громадах. Але я хотів би, щоб профільний підкомітет з цим розібрався. Я готовий прийти, як Микола Леонідович покличе, і мене, і всіх колег, всіх нас, хто там в цьому підкомітеті є, а ми там майже всі, і пана Ростислава, щоб ми провели ґрунтовну дискусію з цього приводу і тоді вже розглядали на нашому комітеті.

Тому друге, шосте і сьоме питання я пропоную зняти сьогодні з розгляду. Ми тут провели коротеньке обговорення, я попросив Миколу Леонідовича Княжицького, голову профільного підкомітету, зібрати всіх нас і також вас, бо в деяких колег виникли запитання і в мене також, ми з вами це обговорювали, щодо якраз централізації цих грошей. Я знаю, що у вас, я доповів вже колегам, що у вас якраз ідея також була внести зміни, щоб ці гроші залишались в громадах, щоб ми не забирали у них, а навпаки, раціонально використовували.

Я це підтримую, я колегам вже розповів. Давайте зберемось на профільному підкомітеті, ще раз ці питання ви поясните просто, бо проблема в тому, що у мене сьогодні, на жаль, обмаль часу, мені о 16 годині треба

їхати на заходи державні. Проведемо обговорення в підкомітеті і тоді винесемо на комітет, а ви як автор знімете точно в дискусії ті питання. Тому дякую, що ви завітали. Просто ми через брак часу і через те, що потрібно проговорити на профільному підкомітеті, сьогодні не встигаємо це розглянути. Вибачте, будь ласка.

Отже, колеги, хто за те, щоб підтримати порядок денний з вилученням питань другого, шостого і сьомого. Хто за?

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Княжицький – за.

ЛЕРОС Г.Б. Лерос – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Хто проти? Утримались? Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду питань, які залишились в порядку денному.

Перше питання – це законопроект № 5330-1, це проект Закону про внесення змін до закону України "Про захист суспільної моралі" щодо захисту прав та найкращих інтересів дитини.

Це у нас вже друге читання. Є невелика кількість правок. Будь ласка, слово має Тетяна Василівна Скрипка.

СКРИПКА Т.В. Добрий день, шановні колеги.

Хочу нагадати, що законопроект 5330-1 це спроба захистити дітей незалежно від віку, від втягнення їх у діяльність виробництва і обігу продукції сексуального чи еротичного характеру, порнографічних матеріалів, надання відповідних послуг.

До другого читання від народних депутатів подано аж 4 поправки. По першій і другій правках пропонують привести у відповідність до Закону про освіту назви навчальних закладів, біля яких забороняється розміщувати рекламу продукції чи проведення видовищних заходів сексуального характеру. Тому пропонується їх підтримати.

Третя правка пропонує нам привести термінологію закону у відповідність до Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства. Також пропонується її підтримати редакційно, але в наступній редакції комітету: створення та розповсюдження візуального запису образу дитини, зробленого будь-яким способом, зокрема фотографуванням, записом фільму та/або відеозаписом сексуального чи еротичного характеру.

І четвертою правкою пропонується залишити діючу редакцію Закону "Про захист суспільної моралі" про те, що рішення про обмеження обігу матеріалів і продукції сексуального характеру за віковою ознакою приймають органи державної влади та органи місцевого самоврядування за погодженням з відповідним державним органом освіти.

Тут виникла дискусія. Вчора на підкомітеті ми обговорювали цю правку, оскільки термін "державний орган освіти" не визначає конкретно, який орган має погоджувати рішення про обіг матеріалів і продукції сексуального характеру за віковою ознакою. Законопроектом пропонувалось повноваження щодо такого погодження надати Міністерству освіти, але Міністерство освіти категорично проти таких повноважень. Тому на підкомітеті ми прийняли рішення, що таке погодження буде надаватись в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів. Тому четверту правку

пропонується підтримати по суті, але в редакції комітету. Тому пропоную розглянути всі поправки і проголосувати окремо за кожну в порівняльній таблиці, які вам роздані, хоча я вже в принципі рішення підкомітету озвучила.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, є якісь зауваження чи запитання до доповідачки? Я можу поставити одним рішенням рекомендації підкомітету?

Колеги, якщо немає запитань чи зауважень, я тоді ставлю на голосування рішення про підтримку рішення підкомітету. Добре? Хто за?

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Княжицький – за.

ЛЕРОС Г.Б. Лерос – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Хто проти? Утримався? Таких немає. Дякую. Рішення прийнято одногосно.

Переходимо до наступного питання порядку денного. Це проект Постанови про звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України щодо створення центрального органу виконавчої влади в сфері захисту прав дітей - Державної служби України у справах дітей (№ 6135).

Колеги, насправді ми про це багато з вами говорили. В нас були, часом, навіть емоційні, але дуже продуктивні з цього приводу дискусії, я не думаю, що в нас в комітеті є хоч хтось, хто був би проти створення такого органу. Колеги, якщо ви теж підтримуєте, я просто хочу.

Миколо Леонідовичу, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, очевидно, що проблема існує, я за створення цього органу, але це справа уряду і ми вже попередньо говорили, ми можемо щодня рекомендувати десятки постанов уряду щось створювати. Уряд вирішує, що йому створювати і в принципі нічого не заважає уряду таку службу створити, тобто я не маю нічого проти суті цієї постанови, але щодо, вибачте, я з повагою до всіх ставлюсь, але це певною мірою імітація законотворчої діяльності, тому що уряд повинен створювати незалежно від наших звернень і це не наші повноваження.

ПОТУРАЄВ М.Р. Павло Миколайович Сушко, будь ласка.

СУШКО П.М. Дякую.

Уряд вже нам запропонував законопроекти, які ми відхилили на комітеті, ганебні законопроекти, де вони змішали все в одну кучу, сервісну службу туди напхали і захист дітей, пенсії і так далі. Тому ми як законодавці, яких обрав народ, ми хочемо зробити рамки, в яких має працювати уряд. Ми відправили на доопрацювання ті законопроекти, де вони мають передбачити існування такої служби в сфері захисту дітей і ми все рівно робимо свою роботу, ідемо далі і Президент України погодив створення такої служби.

Ми рішенням комітету на Верховну Раду винесемо це питання, проголосуємо, а потім будемо брати на контроль і запитувати в уряді, чому така служба досі не створена. І питання до уряду: яким чином функціонує

взагалі Національна сервісна служба, вона по суті незаконно працює, її немає. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тетяна Василівна Скрипка, будь ласка.

СКРИПКА Т.В. Микола Леонідович, ви правильно зауважуєте, що всі наші звернення про створення такого органу до уряду і до Міністерства соціальної політики взагалі належним чином не розглянуті, тому ми знову ж таки вимушені були здійснити цей крок і зареєстрували проект постанови про звернення Верховної Ради до уряду, і попередньо знову ж таки було вже проговорено із Прем'єр-міністром про те, що ми будемо приймати участь саме у напрацюванні і Положення щодо Державної служби України у справах дітей. Тому все ж таки у нас, я вважаю, поки що це єдиний шанс захистити права дітей.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я тільки від себе ще зауважу, що ми в комітеті з Миколою такими речами не зловживали, це фактично перший раз, коли ми це робимо, це виняткова ситуація. Сподіваюсь, що нам не доведеться такі документи приймати. Тобто сприймаючи правоту і логіку Миколи Леонідовича, скажу, що дійсно, як Павло Миколайович зараз зазначив, як Тетяна Василівна зазначила, що ми, нагадаю, приймали рішення, писали листи від цього комітету на підставі рішень. На жаль, це було не дуже ефективно, але, колеги, дякую всім – і пані Скрипці, і пану Сушку, і пану Павленку – вони всі втрюх над цим працювали, вони домоглися вже згоди на створення такої служби. І тут треба, я вважаю, якраз прийняти такий документ, нехай це буде виняток у нашій роботі, нехай він один так і залишиться, але прийняти документ на підтримку нашої позиції, щоб просто також підміцнити, я би сказав, вже рішення, які попередньо погоджені.

Колеги, я тоді з вашого дозволу ставлю на голосування.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, дуже коротко, дивіться...

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Миколо Леонідовичу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Микито, звичайно, що я підтримую суть цього звернення і я навіть зараз за нього проголосую, але хочу сказати, що у нас є монобільшість, уряд вами призначений і, в принципі, це ваша справа. Але ми так само будемо критикувати уряд за те, про що говорив пан Сушко, я підтримую те, що він казав, але вам нічого не заважає запросити на фракцію міністра і уряд і просто вимагати від них якісної роботи, бо вони несуть спільно з вами політичну відповідальність за цю діяльність.

ПОТУРАЄВ М.Р. Миколо Леонідовичу, ми ж так, власне, і зробили, колеги так і зробили. Так що тут якраз рівно те, про що ви кажете, воно вже зроблено.

Павло Миколайович, давайте, будь ласка, ви, і голосуємо.

СУШКО П.М. Дякую. Тут по такій логіці щодо питань до Мінсоцу, зараз якраз будемо переходити до 8 і 9 питань, де планується змішати дітей, які в конфлікті з законом, із дітьми, яких забрали від небезпеки, витягнули, об'єднати. То така логіка приведе до того, що дійсно ми будемо ставити питання по міністру соціальної політики, що взагалі відбувається в сфері захисту дітей. Але ще раз підкреслюю, що нам потрібно діяти, не чекати ні від уряду, ні від міністрів, від Міністерства соціальної політики, поки вони там стануть захищати дітей, діти потребують захисту вже сьогодні.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, отже ставлю на голосування рішення про підтримку проекту Постанови реєстраційний номер 6135. Хто – за? Бачу, Миколо Леонідовичу, ви теж – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пан Абдуллін, дякую, пані Богуцька.

Хто – проти? Утримались? Таких немає, колеги. Рішення прийнято одноголосно. Дякую вам дуже за підтримку.

Переходимо до наступного питання порядку денного. У нас їх два фактично. Я би їх об'єднав для швидкості розгляду. Це проект Постанови № 5804 про відзначення 140-річчя з дня народження В'ячеслава Липинського і проект постанови № 5562 про відзначення 1125-ї річниці з часу першої писемної згадки про місто Галич, фактично про заснування, ювілей з дня заснування.

Я хочу подякувати всім, хто вчора знайшов можливість взяти участь в роботі робочої групи: пану Володимиру В'ятровичу, пані Софії Федині, пані Ірині Констанкевич, пані Євгенії Кравчук, секретаріату нашому. Ми плідно це все відпрацювали. Зараз я надам слово Ірині Мирославівні, вона доповість про наше рішення і про те, до чого ми, власне, дійшли. І більше того, я вже говорив сьогодні з паном Ігорем Фрісом, він абсолютно сприйняв нашу ідею, логіку. Так що я думаю, що ми це питання вирішимо, не створюючи ані собі, ані парламенту, ані людям додаткових проблем.

Будь ласка, Ірино Мирославівно.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги, коротко проінформую про те, що в повноваженнях нашого комітету є розгляд питання щодо формування документів з відзначення пам'ятних дат та ювілеїв на наступний календарний

рік і так традиційно ми маємо, що впродовж року до нас надходять численні звернення, які, власне, пропонуються відзначати або ювілеї окремих людей, або установ, або якихось певних населених пунктів, і ми маємо завжди з кожного питання певні дискусії.

Отож робоча група в уже означеному складі зібралась і нами було ухвалено таке рішення про те, що з огляду на великий об'єм цих питань нам необхідно створити в межах компетенції нашого комітету профільний підкомітет, який буде розглядати дані питання і аргументувати своє рішення. Це перше. Власне, ми пропонуємо створити підкомітет, який буде опікуватись питанням культурних дат. В межах підкомітету ми пропонуємо створити і робочу групу, яка буде здійснювати супровід, власне, постанови, яка вами ухвалюється, Верховною Радою на наступний календарний рік.

Друге, що було нами ухвалено. Це, власне, що відзначення таких пам'ятних дат і ювілеїв передбачає, скажімо, тривалу дію і заздалегідь фінансування і підготовку. Тому ми пропонуємо нашу постанову, яку ми будемо готувати на 2022 рік, зробити такою комплексною, яка би складалась з двох частин: перша – це заходи на 2022 рік і заходи на 2023 рік, щоб ми мали цей часовий люфт для підготовки ювілейних заходів.

І вже відповідно до тих питань, які стоять в порядку розгляду нашого комітету. Це ідеться про постанову про 140-річчя В'ячеслава Липинського за моїм авторством і колег з нашого комітету та багатьох інших, а також колеги Ігоря Фріса про ювілей міста Галич. Ми пропонуємо уже розглянути на першому засіданні профільного підкомітету і ухвалити рішення про те, щоб включити у загальну рамкову постанову ювілеїв 2022 і 2023 років.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Ірино Мирославівно.

Колеги, може пан Володимир щось додасть? Будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Тільки маленьке уточнення. Пані Ірина сказала про підкомітет з питань культурної пам'яті. Національної пам'яті, це правильно з точки зору, я вважаю, наукової і з точки зору того, що і в структурі центральних органів виконавчої влади у нас є окремий центральний орган виконавчої влади, який називається Український інститут національної пам'яті.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Дозвольте, я прокоментую.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. У нас була робоча назва "національної пам'яті", і я з вами погоджуюсь в якійсь частині. Але от щодо наукового, мені довелося звернутися до науковців, зокрема до Моріса Альббакса, який сформулював поняття культурної пам'яті, до Алейди Ассман, яка деталізувала поняття "культурної пам'яті" і зокрема в питаннях "простори культурної пам'яті" і "форми", і "репрезентанти культурної пам'яті", а також праці П'єра Мурата і багатьох інших. І тому ми вирішили, що національна пам'ять як складова, вона є в контексті культурної пам'яті. Тому, можливо, виходячи з цих міркувань, я і запропонувала "культурної пам'яті".

Дякую.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Пані Ірино, я готовий до широкої наукової дискусії на тему "культурна національна пам'ять", але я б не хотів цей майданчик використовувати саме для цього. Але я би апелював, так як ми все-таки тут не науковці, а політики, я би апелював терміном "політика національної пам'яті" як терміном, який є передбачений і використовується в *(не чути)*... законодавстві. Це важливо для нас.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну, колеги, нам-то зараз треба прийняти рішення про об'єднання цих постанов в нашій великій постанові, яку ми вчора всі вирішили створити перший раз вже дворічною, а з наступного року спробуємо вже здолати трирічний бар'єр. Так що тут ми планували голосування по новим підкомітетам в "Різному", тому я пропоную зараз прийняти рішення про об'єднання проектів постанов номери 5804 і 5562 з великою щорічною постановою про відзначення ювілеїв і пам'ятних дат. Прошу підтримати це рішення. А рішення про підкомітети в "Різному", як і планували.

Отже, хто за те, щоб об'єднати?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Олександр Рафкатовичу. Микола Леонідович, дякую, побачив – за. Пані Софія теж - за.

ЛЕРОС Г.Б. Лерос – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Гео Багратович.

Хто – проти? Утримався? Рішення прийнято одногосно. Дякую, колеги.

Отже, переходимо до наступного питання порядку денного. Це також їх варто розглядати разом, бо вони охоплюють одну велику проблематику, це законопроекти номер 5617 (проект Закону про юстицію, дружню до дитини), він кабмінівський, і також наступний кабмінівський – це проект Закону номер 5618 про внесення змін до Кодексу України про адміністративні

правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінально-процесуального кодексу України щодо юстиції, дружньої до дитини.

Значить, тоді давайте в такому регламенті. У нас зараз має бути Уляна Іванівна Стефанюк, да? Так у мене в паперах значиться, це від Мін'юсту. Є вона? Хто у нас від Мін'юсту?

ФЕСЕНКО І.М. Добрий день. Щодо проекту 5617, то Уляна Іванівна Стефанюк, це щодо проекту 5617. А щодо 5618 Фесенко Інна Миколаївна. Це я.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Тоді, колеги, давайте по черзі. Регламент – до 3-х хвилин. І далі мої колеги – народні депутати. Є суттєві зауваження.

Будь ласка, починаємо з вас.

СТЕФАНЮК У.І. Проект Закону про юстицію, дружню до дитини розроблений був Міністерством юстиції з метою посилення захисту прав неповнолітніх, які вчинили правопорушення кримінальні, а також задля створення ефективної системи юстиції, дружньої до дитини, що відповідає вимогам Конвенції про права дитини та іншим міжнародним стандартам.

Власне, проектом закону пропонується передбачити принципи юстиції, дружньої до дитини, стосовно взаємодії всіх суб'єктів юстиції щодо дітей, норми щодо поводження з дітьми, які вчинили правопорушення і потрапили до системи правосуддя, а також з дітьми, які є потерпілими або свідками, і потребують застосування заходів соціальної реабілітації. Проект закону передбачає альтернативний кримінальному провадженню та судового розгляду механізм реагування на правопорушення, які вчинила дитина. Зокрема передбачається проведення процедури відновного примирення, тобто медіації і застосування до таких дітей відновних заходів, які полягають, наприклад, в покладанні на дитину певних обов'язків – не

змінювати місце проживання, відшкодувати шкоду та інші. Власне, це виведення з кримінального провадження відбувається за угодою з прокурором на підставах і в порядку, визначеному кримінальним та кримінально-процесуальним законодавством, і механізм передбачений безпосередньо в іншому законопроекті 5618.

Ще однією такою суттєвою новелою проекту закону є пропозиція щодо ліквідації загальноосвітніх шкіл та професійних училищ соціальної реабілітації і покладення їх функцій на центри соціально-психологічної реабілітації дітей, тобто передбачається, що в такі центри будуть поміщатись діти, які після досягнення 11-річного віку, тобто до досягнення віку, з якого настає кримінальна відповідальність, вчинили суспільно небезпечне діяння, за яке Кримінальним кодексом передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк понад 5 років. Я хочу зазначити, що ця пропозиція була найбільш обговорювана під час підготовки законопроекту, але ми знайшли підтримку і в Міністерства соціальної політики і в Міністерства освіти, зазначені профільні міністерства підтримали цю пропозицію, зокрема щодо ліквідації шкіл та професійних училищ соціально-психологічної реабілітації. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Будь ласка, до іншого законопроекту.

ФЕСЕНКО І.М. Інший законопроект – це 5618. Він був розроблений якраз в розвиток попереднього законопроекту 5617 і передбачає відповідні зміни до Кодексу про адмінправопорушення, Кримінального кодексу і Кримінально-процесуального кодексу.

Серед новел, які можна відзначити щодо змін до цих кодексів, наприклад, в Кодексі про адміністративні правопорушення визначається принцип невинуватості, якого до цього часу не було, презумпції

невинуватості, якої до цього часу не було визначено в Кодексі про адмінправопорушення. Згідно з цими положеннями дитина в конфлікті з законом не повинна доводити свою невинуватість. Також змінам запроваджується можливість застосування до неповнолітнього у віці від 16 до 18 років подальшого звільнення від адміністративної відповідальності.

Є певні положення, які передбачають, які заходи впливу можуть застосовуватись до неповнолітніх. Наприклад, серед змін до Кримінального кодексу можна відзначити такі, як особливості кримінальної відповідальності, зокрема зміни, якими пропонується визначити таку підставу для звільнення неповнолітнього від кримінальної відповідальності, як виконання ним умов про виведення із кримінального провадження. Оскільки, як Уляна Іванівна зазначила, що основним законом передбачається застосування до неповнолітніх програм відновного правосуддя, одним з яких є виведення неповнолітнього із кримінального провадження, то статтю 105 Кримінального кодексу доповнюється відповідними положеннями.

Також пропонується закріпити загальні положення щодо особливостей кримінальної відповідальності неповнолітніх. І основним тут є визнання інтересів дитини як найвищого пріоритету під час кримінального провадження.

Особливості. Можна відзначити щодо можливості застосування громадських робіт до неповнолітніх із 14 років. Також пропонуються зміни до Кримінального процесуального кодексу, тут їх найбільше, цих змін, оскільки тут визначається порядок виведення неповнолітнього з кримінального провадження, можливість застосування до неповнолітнього програм відновного правосуддя, тобто медіації.

Також можна виокремити, зараз я гляну ще, бо змін дуже тут багато. А також пропонується удосконалити і врегулювати питання щодо особливостей допиту неповнолітніх, зокрема за методикою "зелена кімната", яка на

сьогодні частково застосовується, а також методики "Барнахус" яка на сьогодні розпочинає свою дію лише в пілотних проектах.

Ну це такі основні зміни, які пропонуються. Бо детально довго розповідати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Загальні ідеї нам зрозумілі. В принципі, ми ж розуміємо логіку, розуміємо причини появи цих законопроектів. Але у нас є певні суттєві зауваження не до всіх ідей, які там є, але щонайменше до однієї, як для мене. Хоча колеги можливо скажуть ще про інше.

Будь ласка, Тетяно Василівно, вам слово.

СКРИПКА Т.В. Я так розумію, що Уляна Іванівна починала і вона представляла законопроект 5617, а вже 5618 іде доповненням до нього, тому я так думаю, що в мене, наприклад, буде стосуватися питання саме, мабуть, до Уляни Іванівни, де вона два рази сказала, що є суттєві новели. Так? Я собі занотувала. Знаєте, підкомітет підтримує необхідність посилення захисту прав неповнолітніх, що вчинили кримінальні правопорушення, але у нас є декілька питань до авторів даного законопроекту.

Перше. Законопроектом пропонується дітей, які вчинили тяжкі чи особливо тяжкі злочини у віці від 11 до 14 років, направляти до Центру соціально-психологічної реабілітації. На сьогодні в цих центрах знаходяться діти, які опинилися у складних життєвих обставинах. Тобто це діти, які і залишилися без батьків, і постраждали від домашнього насилля, і такі інші діти, які перебувають зараз в цих центрах. Як ви собі уявляєте співіснування в одному закладі таких дітей. Це що стосується першого питання, ще додаю. Чи достатня кількість таких центрів і чи не призведе таке рішення до перевантаження вже існуючих центрів чи взагалі залишаться діти, які потрапили в складні життєві обставини, чи не залишаться ці діти на вулиці? Це перше моє запитання.

Друге. Ви пропонуєте ліквідацію загальноосвітніх шкіл та професійних училищ соціальної реабілітації шляхом запровадження, знову ж таки запровадження, спеціалізації центрів соціально-психологічної реабілітації дітей. Перше, це ті ж самі центри. Чи будуть створюватися нові? Якщо це ті самі, то не зрозуміло, чи взагалі вони витримають таке навантаження. А якщо це інші центри, то скажіть, коли і в якій кількості вони будуть утворюватися? Тому що ми розуміємо, що сьогодні є нагальна потреба у врегулюванні питань супроводу дітей, які потрапили в складну ситуацію із законом, прав неповнолітніх, що вчинили кримінальні правопорушення, і ресоціалізація таких дітей вкрай необхідна, таке нове поняття. Але все ж таки необхідно чітко визначити порядок супроводу цих дітей, які потрапили під кримінальну відповідальність. То при цьому треба ж усвідомлювати, що ми не можемо порушувати права на соціальний супровід дітей, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Тому знову ж таки я наголошую на тому, що ви рухаєтеся неправильним шляхом, об'єднуючи дітей, які опинилися в складних життєвих обставинах, і дітей, які потрапили в поле кримінальної відповідальності. Тому дуже прошу дати відповідь.

Дякую.

СТЕФАНЮК У.І. Дякую за запитання. Як я вже говорила, ми ці питання узгодили зокрема з Міністерством соціальної політики. Я бачу, є Руслан Колбаса, можливо, він мене поправить, але, власне, коли ми ці пропозиції пропонували, то нам була надана така інформація, що зараз центрів соціально-психологічної реабілітації є 75. Планова місткість таких центрів становить 3 тисячі 25 дітей. Якщо я помиляюся, прошу мене поправити, пане Руслане. На кінець 2020 року в центрах соціально-психологічної реабілітації перебувало 2 тисячі 100 дітей. Тобто місткість

таких закладів дозволяє ще надавати послуги 925 дітям. Це нам такі дані надало Міністерство соціальної політики.

А з приводу вашого першого питання, як будуть співвідноситись проживання, перебування таких дітей, хочу ще раз наголосити, що в такі заклади будуть потрапляти лише діти, які не є суб'єктами вчинення кримінальних правопорушень, тобто діти, які і так звільняються (так?) від кримінальної відповідальності.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Без мікрофону)*

СКРИПКА Т.В. Уляна Іванівна, якщо ви навіть не можете назвати категорію дітей, яка буде потрапляти в ці заклади... Бачите, от ви говорите: заклади, потужність цих закладів, зараз перебуває в закладах. Ви говорите про заклади. А ми говоримо про дітей в цих закладах, тому що ми розуміємо, що це додаткові фахівці, які повинні супроводжувати, які повинні здійснювати ресоціалізацію таких дітей, розумієте? Ви зараз говорите знову ж таки про заклади.

СТЕФАНЮК У.І. Я просто не хочу, скажемо так, більш детально "влізати" не в сферу компетенції Міністерства юстиції, тому що це сфера відповідальності Міністерства соціальної політики. І власне, Міністерство соціальної політики запропонувало ці положення і сказало, що у них і достатньо фахівців, і достатньо можливостей для того, щоб працювати з такими дітками. Ще раз наголошую, це будуть діти, які не є суб'єктами вчинення злочинів, діти від 11 до 14 років, які вчинили тяжкі і особливо тяжкі правопорушення. Зараз вони перебувають за рішенням судів, відповідно до норм Кримінального кодексу, у школах соціальної реабілітації. І ось зараз в Україні функціонує одна така школа і там перебуває всього-на-всього 10 дітей і 60 працівників, які працюють у цій

школі. Тому ці зміни наші, вони спрямовані і на економію бюджетних коштів...

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Я перепрошую, я коли чую про економію бюджетних коштів в таких питаннях, я трохи починаю нервувати. Ви, колеги, просто не дуже розумієте, про що ви кажете, бо такі експерименти були вже за радянських часів, коли в середині 80-х років проводився теж експеримент радянський із ресоціалізації: дітей із спеціальних шкіл, от точно з тими правопорушеннями, про які ви зараз згадували, почали розкидати по звичайних школах, з такими самими правопорушеннями. У мене був нормальний клас, мені було 14 років, нормальний, до нас прийшла одна така дитина. Одна. Клас перетворився в пекло за півроку. В пекло! З булінгом, антисемітизмом, насильством і всім що хочете. І тут мені про містськість закладів і про економію бюджетних коштів точно, ну ви просто не знали, а тепер знаєте, що я остання людина, якій в тому контексті варто про такі речі говорити, бо там ідеться по одну дитину, яка може спотворити життя сорока дітям. Розумієте?

Павло Миколайович Сушко, будь ласка.

СУШКО П.М. Дякую, Микито Руслановичу. Я б до пана Колбаси взагалі не апелював, тому що пану Колбасі треба було дати нагороду "Реформатор року", вже так "дореформувалися" з його допомогою, що ТСК вже майже рік розгрібає ці проблеми всі і не може ніяк дійти до фінішу.

Дивіться, ми не можемо взагалі натягувати на себе європейське законодавство в такому вигляді, як вони це розуміють. І в мене взагалі складається враження, що у нас країна якийсь полігон для іспитів. Тобто коли спілкуєшся з іноземцями, в ПАРЄ, наприклад, я був, то вони не розуміють наші реалії взагалі. Тобто вони кажуть: "Що, вони не можуть доїхати? Їх не можуть довезти?" У нас взагалі транспорту немає, доріг там не

було, а в гірській місцевості це інша проблема. Тобто наші реалії зовсім інші. І ми повинні реформувати так систему, виходячи з наших реалій.

Я дуже прошу, колеги, віднестися до розгляду законопроектів щодо реформування системи юстиції, дружньої до дитини дуже уважно. Загалом це правильна ідея - реформування системи ювенальної юстиції, але знову вилазить недолуге її виконання з боку Міністерства соцполітики. Не буду коментувати всі норми, ми тут не основний комітет, але візьму те, що безпосередньо стосується предмету відання нашого комітету. І особисто я стикаюся з цими проблемами як голова Тимчасової слідчої комісії.

Що пропонується? Пропонується покласти функції щодо здійснення соціальної реабілітації дітей в конфлікті та у контакті з законом на центри соціально-психологічної реабілітації дітей, ліквідувавши загальноосвітні школи та професійні училища соціальної реабілітації. Як взагалі, де логіка, як це взагалі можна поєднувати? З'ясувалось, що Мін'юст вважає, що методики роботи з дітьми, які наразі влаштовані в школи соціальної реабілітації, та з вихованцями ЦСПР мають спільні риси, тобто у ЦСПРах перебувають діти, які також мають досвід протиправної поведінки, це з вашої логіки. Саме тому пропонується передбачити можливість роботи з такими дітьми в умовах одного закладу. Це цитата заступника міністра юстиції Олександра Банчука.

А тепер давайте зануримось в реальність і визначимо, хто ті діти, що зараз перебувають у ЦСПР, які причини потрапляння їх туди і куди вони вибувають. Колеги по ТСК мене дуже добре розуміють, бо в мене є всі дані, надані Мінсоцом. Зараз в ЦСПРах, виходячи з даних, перебувають діти від 3-х, іноді 2-х років до 18, основна вікова категорія – з 7 до 14 років. Переважна більшість дітей вилучені із сімей у зв'язку з ухиленням батьків від виконання своїх обов'язків, тобто діти вилучені з умов небезпеки, а ви хочете цих дітей наражати на небезпеку. Вони поповнюють категорію прихованих сиріт, про що дуже не любить казати нам Мінсоц, тому що ось основна категорія дітей, яку треба деінституціалізувати, але на першому засіданні ТСК пан Колбаса

відверто заявив, що вони не відносять дітей в ЦСПРах до тих, що підлягають деінституціалізації, ніби вони там на тимчасовому перебуванні, хоча ми з ТСК бачимо іншу картину, мігрують з закладу в заклад по 5 років, міняють по 9 закладів без надання їм статусу, а тепер Мінсоц взагалі прирівнює цих дітей до тих, хто вчинив злочини. Тобто за 5 років, що спромігся Мінсоц: не створити щось нове, нову мережу закладів для дітей, а придумав ось так реформувати ЦСПРи. Спеціальні школи та будинки дитини вони вже відреформували, знищили. Зараз знищують дитячі будинки та інтернати, не створюючи нічого взамін взагалі. В Житомирі ми добре бачили, що діти з цих закладів переміщуються в ЦСПРи. І ось тепер Мінсоц вирішив знищити ЦСПРи. Як же треба не любити дітей. Не створити заклади нового типу для дітей у конфлікті з законом, для дітей з поведінковими розладами, для дітей, схильних до злочинної поведінки, а просто зруйнувати діючу систему ЦСПРів, наділивши їх невластивими функціями, без врахування їх ресурсності.

Є очевидним, що робота з дітьми, вилученими з сімей, докорінно відрізняється від роботи з дітьми у конфлікті з законом. Проблема в тому, що школи та професійні училища соціальної реабілітації дійсно потрібно ліквідувати, але чи спроможні ЦСПРи виконувати ці функції? Потрібно чітко визначити, де тоді повинні знаходитись діти з 11 до 14 років, що вчинили кримінальне правопорушення. Останній приклад на Харківщині – зґвалтування та вбивство 6-річної дитини 13-річним хлопцем. За логікою Мінсоцу цей хлопець повинен бути поміщений в ЦСПР за спеціальної умови і там до нього будуть застосовані виховні заходи. Але зараз Мінсоц діючим ЦСПРама не може дати ладу. Є випадки, коли діти, які там знаходяться, піддаються сексуальному або фізичному насильству з боку персоналу або інших вихованців. За ними там ніхто не доглядає. Як можна взагалі в таких умовах наділяти їх додатковими повноваженнями, працювати з дітьми у

конфлікті з законом і хто буде нести за це відповідальність, якщо з дітьми щось трапиться?

Насправді в країні є велика проблема, яку Мінсоц ігнорує. Це відсутність місць для влаштування дітей з поведінковими розладами і лєвова частка таких дітей, які ідуть в ЦСПР, саме така, діти з поведінковими розладами. Тобто батьки звертаються саме з цією проблемою, а закладів для таких дітей в країні немає, а необхідність в таких закладах є очевидна. І що обурило, що Мінсоц погодив цей законопроект без будь-яких застережень. Може нам потрібно нове міністерство створити захисту дітей, а Мінсоц хай там займається податковою політикою, займається збором коштів, економією і так далі. Ну не справляється у нас Мінсоц з захистом дітей, більше того, він погоджує такі ганебні речі. Якщо ви відчуваєте в собі сили працювати з дітьми у конфлікті з законом, то спочатку щось створіть і не руйнуйте те, що є.

Є такі питання до Мінсоцу і до Мін'юсту і дайте, будь ласка, відповідь. Чи вважаєте ви, що існуюча мережа ЦСПРів спроможна виконати ці функції, як ви бачите роботу ЦСПРів з дітьми у конфлікті з законом, ви вважаєте те, що методи роботи з дітьми у конфлікті з законом та дітьми - вихованцями ЦСПРів схожі? Як у ЦСПРах будуть створюватись спеціальні умови для таких дітей, чи то будуть окремі ЦСПРи? Чому ви за 5 років написання цього закону не спромоглись оцінити потреби дітей та не ініціюєте створення закладів нового типу? Скільки в країні центрів медико-соціальної реабілітації неповнолітніх, де вони розташовані, які функції зараз виконують, скільки дитячих містечок? Навіщо ви залишаєте в законі "мертві" норми, де ви пропонуєте утримувати дітей, які страждають, наприклад, від наркотичної залежності і де ці діти, які перебувають у конфлікті з законом, коли потраплять в ЦСПРи, де вони будуть навчатись? Я виступаю особисто проти цього законопроекту і вважаю, що його потрібно ретельно доопрацювати, не

готові нести відповідальність за те, що пропонує зробити Мінсоц, щоб потім нам не прийшлося знову створювати ТСК через рік. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тетяна Василівна.

КОЛБАСА Р.С. Якщо дозволите Мінсоцу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

КОЛБАСА Р.С. Я перепрошую, колеги, ми як міністерство відпрацьовували цей проект закону і ми погодили. Дійсно, дуже довгий період часу у нас є питання саме по дітях, які є в конфлікті з законом. У нас було 5 шкіл реабілітацій, було з 2012 року, якщо не помиляюсь, реформовано заклади і цих дітей, як вже було озвучено, їх по суті вже розвезли по територіальним громадам, як це вже називається, і зараз ці діти перебувають в ЦСПР.

На сьогоднішній день, я відповідаю на питання, Павле Миколайовичу, чи готові зараз ЦСПРи? Безперечно, що зараз ті ЦСПРи, які є, вони не готові для цього і є в законі норма про спеціалізацію закладів, тому що в ЦСПРах можуть бути певні відділення, які будуть працювати в іншому режимі, і це буде потім врегульовуватись рядом постанов. Тому ми і просимо зараз депутатів підтримати, тому що 10 дітей, одна школа реабілітації в конфлікті з законом, і це не буде переобтяжувати ЦСПРи, це зараз всього 10 дітей. Але, колеги, зараз такі діти вже є. У нас в ЦСПРах перебувають діти, які вчинили насильство, які били дітей, і поруч з ними перебувають діти – їхні жертви. Тому ми повинні змінювати систему ЦСПРів. Це є інституційний заклад, але питання в тому, що підходи повинні бути інші.

Тому коли ми відпрацьовували в багатьох робочих групах і шукали вихід з цієї ситуації, ми сказали про те, що можливо ЦСПРи, але за певної

умови – тільки спеціалізація і ми це відчуваємо, ми це розуміємо, що в один день це неможливо зробити, але не давати відповідь, куди дівати, куди направляти дітей і відправляти їх у місця несвободи, до речі, 5 закладів таких є і коли почали закриватись, це були місця несвободи, це як тюрми, і не давати шанс дітям до 14 років реабілітуватись, не в колонії ж їх зараз направляти. Тому ми вбачаємо, що виключно за спеціалізацією це може бути.

Шановні колеги, цей закон дуже потрібний. Якщо є питання саме в цій нормі, я прошу від Міністерства соціальної політики підтримати цей закон, там багато важливих.....

СУШКО П.М. Ви що, не чули запитання, про які казали, чи що? Ви на ці питання дайте відповідь.

КОЛБАСА Р.С. Павле Миколайовичу, я відповідаю в рамках закону, який розглядається, і ви задали питання виключно на сьогоднішній день, в тому числі по ЦСПРах. Якщо ми кажемо за дитячі містечка, то доповідаю. Їх не існує в країні, це "мертва" норма, яка ще придумана, якщо не помиляюсь, до мене, 10 років тому, просто не може бути, знаєте, за всі норми, які придумали раніше і вони вже впроваджені в життя, відповідати тільки Колбаса, якщо ви кажете, щоб конкретно відповідати.

Що робити з дітьми, в яких є проблеми з наркоманією, то є центри медичної реабілітації, які в даному випадку також відповідають за МОЗ. у нас є центр ресоціалізації на сьогоднішній день. Я можу дуже багато розповідати, але я знаю, що у вас мало часу. Тому, колеги, я зараз відповідаю виключно за ЦСПРи і за те, що Мінсоцполітики підтримало цю норму як спеціалізовані заклади, перепрошую.

СУШКО П.М. Ви спочатку спеціалізуйте заклади, чому ви не створюєте нові заклади?

КОЛБАСА Р.С. Ми не можемо, закон не дозволяє. Павле Миколайовичу, закон не дозволяє, тільки після закону ми це можемо робити. Я вас перепрошую, народні депутати.

СУШКО П.М. В такому вигляді, як ви подали законопроект, він наражає дітей на небезпеку. Все.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тетяно Василівно, будь ласка.

СКРИПКА Т.В. Враховуючи таку нашу палку дискусію, є пропозиція направити ці законопроекти на доопрацювання, а у висновку комітету висловити свої зауваження, зокрема щодо необхідності виключення з тексту законопроекту положення про розміщення в центрах соціально-психологічної реабілітації дітей, які потрапили під кримінальну відповідальність, натомість передбачити створення нової мережі закладів, які будуть здійснювати ресоціалізацію таких дітей.

СУШКО П.М. Я пропоную взагалі відхилити цей законопроект, це моя особиста думка, тому що вже просто дістало, коли міністерство готує законопроекти в такому вигляді, де просто дітей наражають на небезпеку. Що стосується дітей, щоб готували скільки це потрібно і залучали представників комітету також і реально виїжджали на місця і дивились, що відбувається, а не приносили те, що ви приносите. Тому моя пропозиція – відхилити взагалі його і відпрацювати новий, вже нормальний законопроект, де буде все передбачене.

ПОТУРАЄВ М.Р. Зараз Тетяна Василівна під стенограму оце прочитала, щоб вилучити. Тим не менше, Павле Миколайовичу, оскільки

доповідала нам разом з вами Тетяна Василівна, там ця конфліктна історія, вона десь 5 відсотків законопроектів, решта це дуже важливі норми, які дійсно підтримати.

СУШКО П.М. Одне питання. Хай Мін'юст відповість, одне питання тільки, якщо там дружня система до дитини, то до якої дитини, де будуть навчатись ці діти? Дайте відповідь, будь ласка. Я хочу почути, де вони будуть навчатись, тобто вони в загальноосвітню школу будуть ходити? Куди вони будуть ходити і хто їх буде супроводжувати?

ПОТУРАЄВ М.Р. Павле Миколайовичу, давайте у письмовому вигляді їм поставимо ці запитання, отримаємо відповідь і розглянемо відповідь на комітеті.

СУШКО П.М. Так може зараз, просто їх логіку почути. Будь ласка, Микито Руслановичу, я хочу почути одну відповідь, де за їх логікою мають вони навчатись.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Мін'юст.

ПРЕДСТАВНИК МІН'ЮСТУ. З приводу навчання, то це буде забезпечувати звісно Міністерство соціальної політики, а щодо категорії осіб, то хочемо сказати, доповнити таке, що на сьогоднішній день в Кримінальному кодексі встановлюється вік відповідальності - від 14 років, при цьому КПК передбачає, що заходи виховного характеру застосовуються до дітей з 11 років. Тобто фактично ми на сьогодні застосовуємо процедуру кримінального переслідування до дітей, які на сьогодні навіть не є суб'єктами кримінальних правопорушень, тобто наш Кримінальний кодекс чітко визначає, що якщо немає хоча б однієї ознаки кримінального

правопорушення складу злочину, то взагалі відсутні кримінальні правопорушення.

Тобто в даному випадку тих дітей, яких ми будемо поміщувати в центри, це зовсім інша категорія і стосовно цих дітей ми не повинні говорити про злочинність, ми повинні говорити про соціальну проблему, тому що це діти, повірте мені, це діти, які не вирости в доглянутих сім'ях, це незабезпечені сім'ї. Якщо провести аналіз тих дітей, які вчиняють ці кримінальні правопорушення, то це неповні сім'ї, це недоглянуті діти, це те про що ви говорите і це саме ті діти, де вони і будуть утримуватись з іншими дітьми, тому що це соціальна проблема, це проблема про недогляд за дітьми. Ми не можемо сьогодні репресувати їх і застосовувати кримінально-процесуальне законодавство до них і саме тому ці положення і виключені цим законом.

СУШКО П.М. Мова іде не про репресії. Я хотів сказати коротко, що для цієї категорії дітей потрібен спеціальний підхід і потрібно реабілітувати.

ПРЕДСТАВНИК МІН'ЮСТУ. Ми цим і будемо займатись, ми про це і говоримо не в рамках кримінального процесу, а в рамках закону.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Ми вас почули.

Колеги, я ставлю на голосування пропозицію Тетяни Василівни Скрипки, яку під стенограму вона озвучила. Хто за те, щоб підтримати пропозицію народного депутата Тетяни Василівни Скрипки? Хто за?

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Хто проти? Утримався? Немає. Дякую, рішення прийнято.

Колеги, у Миколи Леонідовича Княжицького мушу запитати: Миколо Леонідовичу, питання термінове? Якщо так, то я готовий трохи вибитись з графіку і надам вам слово; якщо не дуже термінове, то давайте може перенесемо, бо в мене вже просто немає часу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, воно просто вже давно лежить. Я готовий до доповіді.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Миколо Леонідовичу, давайте ваше питання закриємо, а тоді вже інші перенесемо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це не моє питання, це питання до комітету, за яке я відповідальний, скажемо так, тому що нам треба дати роз'яснення.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дивіться, колеги, я подивився матеріали. Я підтримую. Є якісь заперечення до того, що підготував Микола Леонідович? Я тоді пропоную підтримати роз'яснення, яке було підготовлено.....

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте, чекайте. Микито Руслановичу, ви читаєте роз'яснення комітету, секретаріату комітету. В мене трошки інша позиція.

ПОТУРАЄВ М.Р. А чи є в мене пропозиція Миколи Леонідовича? В мене немає.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я її вам зараз перешлю.

Одним словом, суть в тому, при переведенні на роботу державних службовців чи потрібно здавати іспит, чи отримувати сертифікат з української мови. Комітет вважає, що не потрібно, тому що це і там і там держслужба, але в законі по суті переведення це є призначення, тобто в законі сказано, що якщо при призначенні це робити, то це потрібно робити. Таким чином ми не можемо давати протизаконного рішення.

Тому я пропоную в роз'ясненні комітету відобразити наступні положення:

Перше. На думку комітету відповідно до частини 4 статті 10 Закону "Про забезпечення функціонування української мови як державної" переведення державного службовця на іншу рівнозначну чи нижчу посаду в тому самому та іншому державному органі, зокрема у випадках, передбачених частиною 5 статті 22 Закону "Про держслужбу", повинно здійснюватись при наявності в такого державного службовця державного сертифіката про рівень володіння державною мовою.

Друге. Оскільки відповідно до Закону "Про державну службу" Національне агентство України з питань державної служби надає роз'яснення з питань застосування цього закону та інших нормативно-правових актів у сфері державної служби також звернутись до них щодо їхньої позиції по цьому питанню.

Тобто наша позиція відповідає закону, хоча є аргумент для тих, хто каже, що я розумію, але не можу пропонувати позицію, яка би суперечила закону, бо я був одним із співавторів, але я пропоную, можливо, в державній служби зважили на це, щоб ми звернулись до них за додатковим роз'ясненням.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я підтримую. Хто за те, щоб підтримати пропозицію Миколи Леонідовича Княжицького? Проти пропозиції Миколи Леонідовича хтось був?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька - за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Рішення прийнято.

Колеги, давайте зараз швиденько вирішимо. Ми можемо зараз не закривати засідання комітету. Завтра зібратись в перерві і закінчити, в нас є декілька питань. Два питання залишилось, щоб ми просто не залишали там собі.

СУШКО П.М. Хочу нагадати, що в Президента України була нарада з представниками кіноіндустрії, ви, Микито Руслановичу, також там були, і там, на цій нараді, вирішили, що стратегія по реформуванню кінематографу, підтримці кінематографу буде лише після погодження підкомітету профільного та Офісу. Після цього ми збирались декілька разів у міністра і заразі де напрацювання, але вже є інформація, що міністерство буде погоджувати з різними ЦОВВами це питання, але на підкомітеті це питання не було розглянуто. Прошу звернути на це увагу і повідомити представника міністерства, що лише тільки після погодження профільного підкомітету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Павле Миколайовичу.

Колеги, якщо приймається, щоб завтра ми закінчили розгляд питань в перерві з 12:00 до 12:30 в кулуарах другого поверху Верховної Ради України, тоді я на цьому перериваю засідання комітету.